

ne Forfatning, som har været herskende her i Landet siden Parlamentarismens Indførelse, og rent sindbilledlig gør det sig ogsaa gældende derigennem, at naar Folketinget benytter 5½ Maaned til Finanslovsforslaget, faar Landstinget lige saa mange Dage, undertiden kun lige saa mange Timer.

Alt dette gør, at en Diskussion om Finanslovsforslaget her i Landstinget i Virkeligheden ikke finder Sted. Derimod er det naturligvis muligt at tage den finansielle Situation i al Almindelighed op til Drøftelse, saaledes som dette Ting har den fuldkomne Ret og for saa vidt ogsaa Pligt til. Men synderlig fristende er heller ikke dette. Hvad indeværende Finansaar angaar, mangler vi til Behandling deraf Tillægsbevillingslovsforslaget, og det er ogsaa først, naar dette kommer til tredje Behandling i det høje Folketing, at man dér agter at skride til en almindelig Drøftelse af den finansielle Situation i Øjeblikket. Jeg opfatter Forholdet saaledes, at den højtærede Finansminister venter i indeværende Finansaar at opnaa Balance, hvad han ogsaa har sagt her, dog uden at være sikker derpaa; Balancen har hele Tiden været et Hestehoved foran ham, og han har ikke naaet den. Naar jeg hører den højtærede Minister tale, kommer jeg til at tænke paa et gammelt berømt Billede, som forestiller Fru Fortuna, Lykken, rullende frem paa en Kugle og en Rytter sprængende efter hende paa en Hest uden at naa hende, men i Stedet for styrtende i Afgrunden. Dette skal aldeles ikke være en Spaadom fra min Side om, at den højtærede Finansminister skulde styrte i nogen Afgrund, men i hvert Fald er hans Stilling og Tilstand i Øjeblikket saaledes, at man kommer til at tænke paa det Billede. Og hvad næste Finansaar angaar, kan det ikke paa nogen Maade paastaas, at Balancen er sikrere. Jeg giver den højtærede Finansminister Ret i, at Indtægten vil blive stigende, men hvad Udgiften vil blive, er det i Øjeblikket umuligt at have nogen Mening om; hvad Tillægsbevillingsloven for næste Aar vil rumme, kan den højtærede Finansminister ikke have nogen Mening om. Men hvordan dette saa end forholder sig, regner den højtærede Finansminister med en Indtægt ved Laan af 10 Mill. Kr. for at faa Balancen i Stand i Aar og for Resten ogsaa i næste Finansaar. Dette vil jeg tillade mig at dvæle noget ved, for det er for mig en overmaade interessant Betragtning, at man til Balancens Opnaaelse kan regne med Laan, som optages i Finansaaret.

I de 4 Aar, den højtærede Finansmini-

ster nu har været regerende her i Landet — og jeg tillader mig at tage disse 4 Aar som en afsluttet Periode, uden at der fra min Side deri skal ligge nogen som helst Spaadom om, hvorledes det vil gaa Ministeriet og særlig Statsministeren ved det nu kommende Valg; jeg tror, at den højtærede Statsminister vil være enig med mig i, at rent finansielt taget vil disse 4 Aar virke som en Periode af bestemt Tidspreg og Karakter, paa samme Maade som de foregaaende 7 Aar, fra 1913 til 1920, virkede saaledes og saavel af den højtærede Statsminister som af andre opfattes paa denne Maade —, har den højtærede Finansminister optaget 3 Laan, deraf to Dollarlaan, af hvilke det ene indbragte 150 Mill. Kr., det andet 131½ Million. Jeg kan ikke betegne disse Laan paa anden Maade end ved det, de indbragte, thi den Forpligtelse, de i Virkeligheden paadrager Statskassen, kender man i Øjeblikket ikke, da man ikke ved, hvad man skal sætte Dollaren til. I Virkeligheden vil Beløbet først fremkomme, naar det skal betales. Først da vil man med Sikkerhed vide: Hvad var det, disse Laan beløb sig til. Heller ikke vil det være rigtigt her at rette sig efter Rentebeløbet. Man kunde tænke sig fra det, man maa betale i Renter, at regne tilbage til, hvad Laanenes Beløb omtrent maatte være, men det vilde jeg ikke mene var rigtigt. Derimod maa det siges at være en fair Beregning overfor den højtærede Finansminister, naar jeg tager Beløbet, saaledes som det er indgaaet i Kassen, idet jeg benytter den Dollarkurs, der da blev afregnet efter. Disse Laan paa tilsammen 55 Mill. Dollars er da indgaaet i Kassen med 281½ Mill. Kr. Desuden har den højtærede Minister i Fjor og i Aar laant 20 Mill. Kr. De er ikke indgaaet fuldstændigt med dette Beløb, fordi der er lidt et Kurstab, men naar jeg siger, at tilsammen har disse Laan andraget 300 Mill. Kr., gør jeg ikke den højtærede Minister nogen Uret. Det viser sig altsaa, naar man tager det gennemsnitlig — og det er rimeligt nok, fordi Udgifter og Indtægter fra forskellige Finansaar bestandig glider over i hinanden i vor Finanslov —, at den højtærede Finansminister for at gennemføre Statshusholdningen i disse 4 Aar har brugt og ved Laan skaffet sig et Beløb af 75 Mill. Kr. om Aaret.

Jeg vil nu først sige, at til Udgifterne ved Genforeningen behøvede den højtærede Finansminister ikke at laane. Jeg har nok lagt Mærke til, at naar man minder den højtærede Finansminister om, at der var Penge i Statskassen, den Gang han traadte